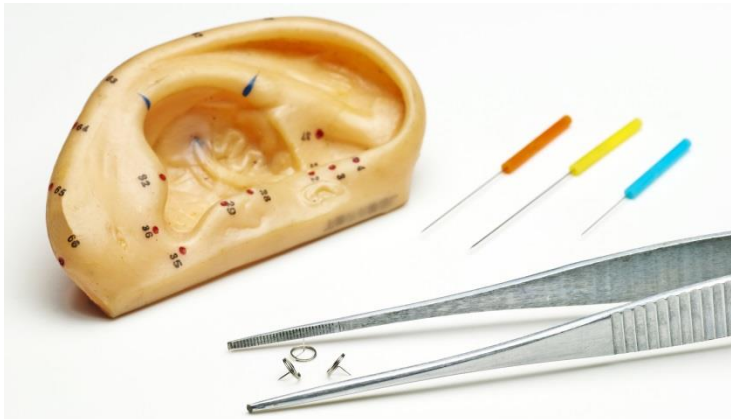

AURICULOPUNTURA: UNA QÜESTIÓ DE SIMETRIA

La medicina oriental cada cop és més present al món occidental, però encara és considerada una tècnica desconeguda per gran part de la població. El vessant més visible d'aquest sistema mèdic és l'*auriculopuntura*. Que és una tècnica de fàcil aplicació i que permet realitzar la teràpia substituint les agulles (que sovint inspiren respecte sobre l'usuari occidental) per petites llavors de *Vacària*. De fet, l'*auriculopuntura* és present a occident des dels temps d'Hipòcrates. Durant la dècada dels anys 60, va ser revisada i actualitzada a França pel Dr. Paul Nogier, que va ser el primer científic occidental que la va explorar amb "visió científica" i li va donar impuls, especialment a occident.

Contràriament, si es realitza en funció de l'espai, es realitza globalment o en paral·lel. Això explica dues maneres d'entendre la realitat i una predisposició, per part dels occidentals, a entendre millor la visió dels microsistemes. Això es dona ja que, el nostre cervell reconeix la informació disposada de forma simètrica, és a dir, aquests microsistemes, han de presentar simetries respecte a la totalitat del cos. Sempre que es doni aquesta premissa, no importa la disposició dels punts, podrà ser interpretada. En canvi, si utilitzem dos mapes diferents, la ment és incapaç d'interpretar la simetria i, per tant, no s'obindrà el resultat terapèutic adequat.

La concepció filosòfica d'aquesta tècnica es basa en els mateixos postulats que proposa la reflexologia podal. Parteix de la idea que el nostre cos, presenta diferents microsistemes que representen la totalitat de l'organisme i que, en conseqüència, aquests punts reflexos ens permeten realitzar diagnòstics i tractaments. Sovint, però, podem trobar diferents sistemes per cartografiar una mateixa zona reflexa amb localitzacions totalment diferents. De forma que, els punts proposats poden semblar incoherents i és per això, que s'ha considerat aquesta tècnica, una pseudociència.

Aquesta afirmació és pròpia de la lògica occidental basada en contraris ("si A és X, A no pot ser Y"). En canvi, el pensament oriental, contempla totes les possibilitats com a part d'un tot, on res és fix. Segons què es compari (una mà a 36°C de temperatura és freda respecte a l'aigua escalfada a 37°C; i calenta, respecte a la mateixa aigua quan ja s'ha refredat). Aquesta diferència és pròpia de dues maneres diferents de captar la informació: si es processa informació basant-se amb el temps, es realitza de forma seqüencial.

Només podem entendre des d'aquest punt de vista que la cartografia auricular quedés fixada el 1987 a L'Oficina Regional de l'Oceà Pacífic Occidental de l'OMS (WHO-ROWP) en 43 punts, amb el mateix nom i localització a França i Xina; i uns altres 36, amb localització desigual, però amb el mateix nom.

La diferència de pensament entre occident i orient, determina no només la nostra cultura i costums, sinó també l'enfocament científic i terapèutic. A més, ens proposa el repte d'unir dues concepcions, aparentment contràries, per poder gaudir dels avantatges de dos sistemes mèdics diametralment oposats.

Sandra Ruiz, professora especialista en Medicina Xinesa a Vipassana www.vipassana.es